

Мирослав Јањетовић
Судија Прекршајног апелационог суда
шифра судије 11

Поводом мог гласања на седници свих судија Прекршајног апелационог суда одржаној 12.05.2017. године у седишту суда поводом питања да ли се код прекршаја из члана 331 став 1 тачка 75 Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 332 став 1 тачка 106 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, корисником возила сматра само корисник у смислу члана 316 истог Закона, достављам разлоге мог другачијег става по предлогу правног схватања које је усвојено том приликом :

Образложење

Сматрам да је питање, односно предлог правног схватања погрешно постављен, јер се правним схватањем сугерише дефиниција, односно значење појма КОРИСНИК ВОЗИЛА. По логици ствари и по мом мишљењу корисник је свако лице које у смислу чл. 268 ст. 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима учествује у саобраћају употребљавајући или користећи моторна возила за које је издата саобраћајна дозвола, регистарске таблице и регистрациона налепница.

С тим у вези позвао бих се на решење Уставног суда Републике Србије У.бр. 59/11 од 14.11.2013. године, које се односи на оцену уставности и законитости одредаба чл. 9 ст. 3 и чл. 11 ст. 3, 4 и 5 Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила, где поред осталог каже да.... “право на коришћење возила у саобраћају на путевима треба посматрати одвојено од самог власништва над возилом и та права се не могу поистовећивати, односно морала би се у одређеном смислу посматрати на одвојен начин.”

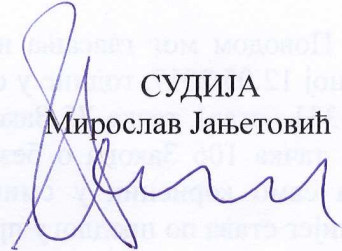
Дакле, разлог мог противљења оваквом правном схватању је погрешна поставка истог, што је имало за последицу - давање дефиниције за коју ми нисмо овлашћени. У том смислу правно схватање би требало да гласи - (у тексту који је болдиран, у загради је дато појашњење радње)*

:

Одговорност за прекршаје из чл. 331 ст. 1 тач. 75 Закона о безбедности саобраћаја на путевима (недавање података Министарству унутрашњих послова о лицу које је управљало возилом у ситуацији за коју Министарство унутрашњих послова тражи одговор) и из чл. 332 ст. 1 тач. 106 Закона о безбедности саобраћаја на путевима (омогућавање да се возилом учини прекршај у ситуацији када возач није идентификован на лицу места) се може утврђивати само за лица која су уписана у саобраћајну дозволу у смислу чл. 316 ст. 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

На овај начин, уколико би се усвојио текст оваквог правног схватања би се избегла по мом дубоком уверењу несрећна формулација, односно значење израза – **корисник возила** које ни законодавац није дао у тексту, иако је у чл. 7 Закона о безбедности саобраћаја на путевима дао јасно значење свих битних израза који су употребљени у овом Закону.

СУДИЈА
Мирослав Јањетовић

У Београду
у седишту суда
26.05.2017. године

* примедба аутора текста